

Informatie Kunstwerk

Titel: Zittende vrouw

Wijk:	Tongelre
Toponiem:	Insulindelaan, bij Karpendonkse Plas
Kunstenaar:	Antoinette Briët
Materiaal:	Hardsteen
Jaar van plaatsing:	1982

Omschrijving

Ongesigneerd. Opschrift op plaatje: A Briët 1982

Aardse gebondenheid karakteriseert veel werk van Antoinette Briët. Dit geldt zeker voor haar Zittende vrouw aan de Karpendonkse Plas. Zware, afgeronde blokvormen duiden haar lichaam schetsmatig aan en houden elkaar in evenwicht. Gezicht, hand en voet wordt in een enkel detail uitgewerkt. In een wellustig gedraaide houding steunt zij met met de borsten op haar rechter onderarm en wordt de aandacht vooral naar haar enorme achterste geleid, nog eens benadrukt door de uitgestrekte arm. Een oervrouw, die in de natuur, zich koesterend in de geslotenheid van haar lichaam, de blik naar binnen gericht.

De sculpturale aanpak van dit beeld herinnert aan de en taille directe gehakte vrouwenfiguren van de Amsterdamse beeldhouwer Jan Meefout (1915-1993).

In 1979 krijgt Antoinette Briët in het kader van de Stadsverfraaiing opdracht tot het op groot formaat realiseren van een hardstenen beeld naar een bestaand houten model. Zij hakt het beeld zelf en kiest voor de locatie aan de Karpendonkse Plas: in het groen, wijds aan het water en bewust niet in het centrum, maar in een gebied waar nog nauwelijks beelden geplaatst zijn. Naast vrouwenfiguren zijn dieren een geliefd thema in het oeuvre van Antoinette Briët. Ook dan gaat het haar vooral om het uitbeelden van de oerkracht in de natuur, zoals deze in het dier tot uitdrukking kan komen. Achter de Sint-Catharinakerk op het Begijnhof staat haar Olifant (1977), gegoten in brons. Zij maakt echter ook kleinere dierplastieken, waarbij de stilering steeds verder doorgevoerd wordt. Een voorbeeld hiervan is het beeld Lotgenoten (1991) in de hal van het Stadskantoor. Geheel anders en bijna in tegenspraak met haar zware 'oerbeelden' zijn haar verticaal gerichte, sterk geabstraheerde beelden van danseressen en vogels, die de zwaartekracht eerder lijken te ontkennen en naar gewichtloosheid lijken te streven. Een goed voorbeeld hiervan zijn de Danseres (1986) op het Burghplein in het Witte

Dorp (aanvankelijk op het Gelderlandplein) en Vogels (1986) voor Fontys Hogescholen aan Laplace (op het terrein van de Technische Universiteit Eindhoven). Antoinette Briët studeerde in de jaren zeventig aan de Rijksacademie van Beeldende Kunsten in Amsterdam bij Piet Esser, Paul Grégoire en Theresia van der Pant. Na haar opleiding verhuisde zij naar Eindhoven waar zij sindsdien woont en werkt.

